

راه پدران

¹ زیرا، ای برادران، نمی‌خواهم شما بی‌خبر باشید از اینکه پدران ما همه زیر ابر بودند و همه از دریا عبور نمودند و همه به موسی تعمید یافتند، در ابر و در دریا؛³ و همه همان خوراک روحانی را خوردند و همه همان شرب روحانی را نوشیدند، زیرا که می‌آشامیدند از صخره روحانی که از عقب ایشان می‌آمد و آن صخره مسیح بود.⁵ لیکن از اکثر ایشان خدا راضی نبود، زیرا که در بیابان انداخته شدند.⁶ و این امور نمونه‌ها برای ما شد تا ما خواهشمند بدی نباشیم، چنانکه ایشان بودند؛⁷ و نه بت‌پرست شوید، مثل بعضی از ایشان، چنانکه مکتوب است: قوم به اکل و شرب نشستند و برای لاهو و لعب برپا شدند.⁸ و نه زنا کنیم چنانکه بعضی از ایشان کردند و در یک روز بیست و سه هزار نفر هلاک گشتند.⁹ و نه مسیح را تجربه کنیم، چنانکه بعضی از ایشان کردند و از مارها هلاک گردیدند.¹⁰ و نه همه‌هم کنید، چنانکه بعضی از ایشان کردند و هلاک کننده ایشان را هلاک کرد.¹¹ و این همه بطور مثل بدیشان واقع شد و برای تنبیه ما مکتوب گردید که اواخر عالم به مارسیده است.¹² پس آنکه گمان برد که قایم است، باخبر باشد که نیفتد.¹³ هیچ تجربه جز آنکه مناسب بشر باشد، شما را فرو نگرفت. اما خدا امین است که نمی‌گذارد شما فوق طاقت خود آزموده شوید، بلکه با تجربه مغرّی نیز می‌سازد تا یارای تحمل آن را داشته باشید.

شراکت در خون و بدن مسیح

¹⁴ لهذا ای عزیزان من از بت‌پرستی بگریزید.¹⁵ به خردمندان سخن می‌گویم، خود حکم کنید بر آنچه می‌گویم.¹⁶ پیاله برکت که آن را بت‌رک می‌خوانیم، آیا شراکت در خون مسیح نیست؟ و نانی را که پاره می‌کنیم، آیا شراکت در بدن مسیح نیست؟¹⁷ زیرا ما که بسیاریم، یک نان و یک تن می‌باشیم چونکه همه از یک نان قسمت می‌یابیم.¹⁸ اسرائیل جسمانی را ملاحظه کنید: آیا خورندگان قربانی‌ها شریک قربانگاه نیستند؟¹⁹ پس چه گویم: آیا بت چیزی می‌باشد؟ یا که قربانی بت چیزی است؟²⁰ نه! بلکه آنچه امت‌ها قربانی می‌کنند، برای دیوها می‌گذرانند نه برای خدا؛ و نمی‌خواهم شما شریک دیوها باشید.²¹ محال است که

تاریخ الآباء

¹ قَائِلِي لَسْتُ أَرِيدُ، أَيُّهَا الْإِخْوَةُ، أَنْ تَجْهَلُوا أَنَّ آبَاءَنَا جَمِيعُهُمْ كَانُوا تَحْتَ السَّحَابَةِ وَجَمِيعُهُمْ اجْتَازُوا فِي الْبَحْرِ وَجَمِيعُهُمْ اعْتَمَدُوا لِمُوسَى فِي السَّحَابَةِ وَفِي الْبَحْرِ وَجَمِيعُهُمْ أَكَلُوا طَعَامًا وَاحِدًا وَرُوحِيًّا⁴ وَجَمِيعُهُمْ شَرَبُوا سَرَابًا وَاحِدًا وَرُوحِيًّا، لِأَنَّهُمْ كَانُوا يَشْرَبُونَ مِنْ صَخْرَةٍ رُوحِيَّةٍ تَابِعْتُهُمْ وَالصَّخْرَةُ كَانَتْ الْمَسِيحَ،⁵ لَكِنْ بِأَكْثَرِهِمْ لَمْ يُسَرِّ اللَّهُ لِأَنَّهُمْ طَرَحُوا فِي الْقَفْرِ. وَهَذِهِ الْأُمُورُ حَدَّثَتْ مِنَّا لَنَا حَتَّى لَا تَكُونَ تَحْنُ مُسْتَهِينِينَ سُرُورًا كَمَا اسْتَهَى أُولَئِكَ.⁷ فَلَا تَكُونُوا عِبْدَةَ أَوْتَانٍ كَمَا كَانَ آتَانُ مِنْهُمْ، كَمَا هُوَ مَكْتُوبٌ: "جَلَسَ الشَّعْبُ لِلْأَكْلِ وَالشَّرْبِ ثُمَّ قَامُوا لِلْعِبِّ".⁸ وَلَا تَزِنْ كَمَا زَنَى آتَانُ مِنْهُمْ، فَسَقَطَ فِي يَوْمٍ وَاحِدٍ ثَلَاثَةُ وَعِشْرُونَ أَلْفًا.⁹ وَلَا تُجَرِّبِ الْمَسِيحَ كَمَا جَرَّبَ آيْضًا آتَانُ مِنْهُمْ، فَأَهْلَكْتَهُمُ الْحَيَاتُ.¹⁰ وَلَا تَدَمِّرُوا كَمَا تَدَمَّرَ آيْضًا آتَانُ مِنْهُمْ، فَأَهْلَكْتَهُمُ الْمُهْلِكُ.¹¹ فَهَذِهِ الْأُمُورُ جَمِيعُهَا أَصَابَتْهُمْ مِنَّا لَا وَكَيْتٌ لِإِذَارَتِنَا تَحْنُ، الَّذِينَ انْتَهَتْ إِلَيْنَا أَوَاخِرُ الدَّهْرِ.¹² إِذَا مَنْ يَطْلُنْ أَنَّهُ قَائِمٌ فَلْيَنْظُرْ أَنْ لَا يَسْقُطَ.¹³ لَمْ تُصَبِّحْكُمْ تَجْرِبَةً إِلَّا بَشَرِيَّةً، وَلَكِنَّ اللَّهَ أَمِينُ الَّذِي لَا يَدْعُكُمْ تُجَرَّبُونَ فَوْقَ مَا تَسْتَطِيعُونَ بَلْ سَيَجْعَلُ مَعَ التَّجَرِبَةِ آيْضًا الْمَنْقَذَ لِنَسْتَطِيعُوا أَنْ تَحْتَمِلُوا.¹⁴ لِذَلِكَ، يَا أَجَبَائِي، اهْزُبُوا مِنْ عِبَادَةِ الْأَوْتَانِ.

الشركة في كأس المسيح المقدس

¹⁵ أَقُولُ كَمَا لِلْحُكَمَاءِ: احْكُمُوا أَنْتُمْ فِي مَا أَقُولُ.¹⁶ كَأْسُ الْبَرَكَةِ الَّتِي تُبَارِكُهَا، أَلَيْسَتْ هِيَ شَرَكَةٌ دَمِ الْمَسِيحِ؟ الْخُبْزُ الَّذِي تَكْسِرُهُ، أَلَيْسَ هُوَ شَرَكَةٌ جَسَدِ الْمَسِيحِ؟¹⁷ قَائِلًا تَحْنُ الْكَثِيرِينَ خُبْزٌ وَاحِدٌ، جَسَدٌ وَاحِدٌ، لَأَنَّا جَمِيعًا نَشْرِكُ فِي الْخُبْزِ الْوَاحِدِ.¹⁸ انْظُرُوا إِسْرَائِيلَ حَسَبَ الْجَسَدِ: أَلَيْسَ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ الذَّبَائِحَ هُمْ شُرَكَاءَ الْمَذْبَحِ؟¹⁹ قَمَادًا أَقُولُ: إِنْ الْوَتَنُ شَيْءٌ؟ أَوْ إِنْ مَا دُبُحَ الْوَتَنِ شَيْءٌ؟²⁰ بَلْ إِنْ مَا يَدْبُحُهُ الْأُمَمُ فَلَا مَا يَدْبُحُوهُ لِلشَّيَاطِينِ، لَا إِلَهَ، فَلَسْتُ أَرِيدُ أَنْ تَكُونُوا أَنْتُمْ شُرَكَاءَ الشَّيَاطِينِ.²¹ لَا تَقْدِرُونَ أَنْ تَشْرَبُوا كَأْسَ الرَّبِّ وَكَأْسَ شَيَْاطِينٍ. لَا تَقْدِرُونَ أَنْ تَشْرَبُوا فِي مَائِدَةِ الرَّبِّ وَفِي مَائِدَةِ شَيَْاطِينٍ.²² أَمْ تُغَيِّرُ الرَّبَّ؟ أَلَعَلَّنَا أَقْوَى مِنْهُ؟

الضمير واحترام رأي الآخرين

²³ كُلُّ الْأَشْيَاءِ تَحِلُّ لِي لَكِنْ لَيْسَ كُلُّ الْأَشْيَاءِ تُوَافِقُ، كُلُّ الْأَشْيَاءِ تَحِلُّ لِي وَلَكِنْ لَيْسَ كُلُّ الْأَشْيَاءِ تَنْبِي.²⁴ لَا يَطْلُبُ

هم از پیاله خداوند و هم از پیاله دیوها بنوشید؛ و هم از مایده خداوند و هم از مایده دیوها نمی‌توانید قسمت برد. ²² آیا خداوند را به غیرت می‌آوریم یا از او توانا تر می‌باشیم؟

برای جلال خدا کار کنید

²³ همه چیز جایز است، لیکن همه مفید نیست؛ همه رواست، لیکن همه بنا نمی‌کند. ²⁴ هرکس نفع خود را نجوید، بلکه نفع دیگری را. ²⁵ هر آنچه را در قضاخانه می‌فروشند، بخورید و هیچ می‌رسید به خاطر ضمیر. ²⁶ زیرا که جهان و پری آن از آن خداوند است. ²⁷ هرگاه کسی از بی‌ایمانان از شما وعده خواهد و می‌خواهد بروید، آنچه نزد شما گذارند بخورید و هیچ می‌رسید به جهت ضمیر. ²⁸ اما اگر کسی به شما گوید: این قربانی بت است، مخورید به خاطر آن کس که خبر داد و به جهت ضمیر، زیرا که جهان و پری آن از آن خداوند است. ²⁹ اما ضمیر می‌گویم نه از خودت بلکه ضمیر آن دیگر؛ زیرا چرا ضمیر دیگری بر آزادی من حکم کند؟ ³⁰ و اگر من به شکر بخورم، چرا بر من افترا زنند به سبب آن چیزی که من برای آن شکر می‌کنم؟ ³¹ پس خواه بخورید، خواه بنوشید، خواه هر چه کنید، همه را برای جلال خدا بکنید. ³² یهودیان و یونانیان و کلیسای خدا را لغزش مدهید. ³³ چنانکه من نیز در هرکاری همه را خوش می‌سازم و نفع خود را طالب نیستم، بلکه نفع بسیاری را تا نجات یابند.

أَحْذَرُ مَا هُوَ لِتَفْسِيهِ بَلِّ كُلُّ وَاحِدٍ مَا هُوَ لِلْآخَرِ. ²⁵ كُلُّ مَا يُبَاعُ فِي الْمَلْحَمَةِ كُلُّهُ غَيْرُ فَاحِصِينَ عَنْ شَيْءٍ مِنْ أَجْلِ الصَّمِيرِ، ²⁶ لِأَنَّ لِلرَّبِّ الْأَرْضَ وَمِلَاحَهَا. ²⁷ وَإِنْ كَانَ أَحَدٌ مِنْ غَيْرِ الْمُؤْمِنِينَ يَدْعُوكُمْ وَتُرِيدُونَ أَنْ تَذْهَبُوا، فَكُلُّ مَا يُقَدَّمُ لَكُمْ، كُلُّوا مِنْهُ غَيْرَ فَاحِصِينَ مِنْ أَجْلِ الصَّمِيرِ. ²⁸ وَلَكِنْ إِنْ قَالَ لَكُمْ أَحَدٌ: هَذَا مَذْبُوحٌ لِوَتْنٍ، فَلَا تَأْكُلُوا مِنْ أَجْلِ ذَاكَ الَّذِي أَعْلَمَكُمْ وَالصَّمِيرِ، لِأَنَّ لِلرَّبِّ الْأَرْضَ وَمِلَاحَهَا. ²⁹ أَقُولُ الصَّمِيرُ، لَيْسَ صَمِيرَكَ أَنْتَ بَلْ صَمِيرُ الْآخَرِ، لِأَنَّهُ لِمَادَا يُحْكَمُ فِي خُرَّتِي مِنْ صَمِيرٍ آخَرَ؟ ³⁰ فَإِنْ كُنْتُ أَنَا أَتَاوَلُ بِشُكْرٍ، فَلِمَادَا يُفْتَرَى عَلَيَّ لِأَجْلِ مَا أَشْكُرُ عَلَيْهِ؟ ³¹ فَإِذَا كُنْتُمْ تَأْكُلُونَ أَوْ تَشْرَبُونَ أَوْ تَفْعَلُونَ شَيْئًا، فَافْعَلُوا كُلَّ شَيْءٍ لِمَجْدِ اللَّهِ. ³² كُونُوا بِلَا غَيْرَةٍ لِلْيَهُودِ وَلِلْيُونَانِيِّينَ وَلِكَنِيسَةِ اللَّهِ، ³³ كَمَا أَنَا أَيْضًا أَرْضِي الْجَمِيعَ فِي كُلِّ شَيْءٍ غَيْرَ طَالِبٍ مَا يُوَافِقُ نَفْسِي بَلِ الْكَثِيرِينَ، لِكَيْ يَخْلُصُوا.